

Heilige Geest en Kerk

Verkennen

Heb je een aandenken aan iemand die je niet meer regelmatig ziet? Misschien wel een foto van iemand? Of een trui die deze persoon altijd aandeed? Misschien ben je uitgenodigd voor een feestje, maar kan je er niet bij zijn. Dan zal je toch een cadeautje zenden, of een boeket bloemen. Zo ben je er toch een beetje bij. Maar dat zal natuurlijk nooit de aanwezigheid van die persoon helemaal goed maken.

Verdiepen

Bij Jezus is het anders. Hij is niet meer bij ons, maar Hij laat ons niet alleen. Doorheen de Heilige Geest blijft de Heer ons inspireren. Wij geloven in de Heilige Geest en die Geest is geen vage geest, het is geen anonieme kracht, het is de Heilige Geest die komt van de Vader en de Zoon. Hij is essentieel om God te kennen, en God toont zich aan ons doorheen die Heilige Geest. Daarom wordt de Geest ook 'helper' genoemd, want de Heilige Geest brengt ons op het spoor van God. De Geest helpt ons, om God te zoeken.

Augustinus spreekt over de Heilige Geest als de stille Gast in onze ziel. Die Geest gaat ook met ons mee. We hoeven niet naar ons zelf te luisteren, naar ons diepste innerlijke te zoeken, maar juist naar God in ons. God schiep ons, maar liet ons niet aan ons lot over. Zijn Geest gaat met ons mee.

We spreken over de Heilige Geest, als de Geest die over de wateren waait, het vuur dat brandt, de adem die ons bezielt, de zalf op onze ziel, de duif die onze blik naar boven richt,... Allemaal symbolen om te zeggen dat God ook hier en nu met ons bezig is.

Waar de Heilige Geest misschien een beetje abstract is. Blijft God ook zichtbaar onder ons aanwezig in de Kerk. Die Kerk dat is niet gewoon een groepje, of een organisatie zoals een ander. In al de breekbaarheid, broosheid en kwetsbaarheid die typisch onze Kerk is, wordt zij toch door de Heilige Geest steeds in beweging gebracht. Hij roept mensen tot de dienst aan en in die Kerk, helpt ons en schept in de grote verscheidenheid van gelovigen, toch een eenheid. Die Geest leidt de Kerk steeds dieper en verder naar God. Dat maakt de Kerk een mysterie, diep menselijk en toch ook goddelijk.

De gemeenschap van de heiligen geeft trouwens aan dat die Kerk niet enkel die Kerk op aarde is. Het zijn niet enkel de mensen die zich nu tot deel van die Kerk zien. Het volk van God, dat zijn alle mensen die hopen op God. Dat zijn alle grote heiligen, we kennen ze allemaal, van de heilige Benedictus, de heilige Franciscus tot de heilige Theresia van Lisieux of pater Damiaan, maar ook alle onbekende heiligen. De brave zusters die zich onbekend en niet-erkend dienstbaar aan de Kerk hebben gegeven, ouders die vol liefde voor hun kinderen zorgen, enzoverder. Die doorgewone mensen, die, net als de grote heiligen, hopen op God. Mensen waarin je God aan het werk kon zien, die waarlijk door die Geest gedragen zijn geweest. Die hele Kerk, is dus niet enkel de Kerk hier op aarde.

Wat we in die Kerk vieren, dat heet sacramenten, is mensenwerk. Maar toch is ook God daar aan het werk. Ze worden leven ingeblazen door de Heilige Geest. Daardoor kunnen wij geloven dat de eucharistie niet gewoon het naspelen is van Witte Donderdag, maar dat God echt aanwezig komt. Het Woord dat daar gesproken wordt uit de Bijbel is geen Woord van lang geleden. Het wordt, door de Heilige Geest, een Woord van vandaag.

Zo is die Heilige Geest bezig met ieder van ons heel persoonlijk en met heel Zijn Kerk. Met het hele volk dat Hij verzamelt heeft, samen onderweg.

Verbinden

“Wanneer Ik van de aarde zal zijn omhooggeheven zal Ik iedereen naar mij toe halen.” Zegt Jezus in het Evangelie. De Geest is niets anders dan Jezus die ieder van ons tot bij zich trekt, ons bij naam roept. Misschien kunnen we ons laten uitdagen om die Geest op het spoor te komen? Om te zien waar deze aan het werk is, en waar deze ons naar God leidt.

Een uitdaging voor deze week: Waar voelen we Gods vreugde in ons hart? Waar voelen we ons gedragen door Zijn Geest? Waar roept God ons?